

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ПАЈА ЈОВАНОВИЋ
(1859 - 1957)

Каталог изложбе

НОВИ САД, 2009

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

154

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Силвија Чамбер и Оливера Михајловић

Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом 150 година од рођења сликара Паје Јовановића. Изложба је отворена од 15. јануара до 13. фебруара 2009. године у витринама испред Свечане сале Матице српске, а коришћена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукописног одељења Матице српске, као и фото документација Галерије Матице српске. Испод сваке каталожке јединице уписане су сигнатуре.

Најинтересантнија је појава у Јовановићеву атељеју Јовановић сам. Није висока, али је врло складна раста; жив је, окретан је, сваки му покрет одаје човека од света, који је научио кретати се у отменом и образованом друштву, и кога је уз то лепа уметност његова озарила а помало и онервозила. Но најзанимљивије, баш и значајно је лице његово а у овом очи. Јовановић је црне косе а белога лица, брци су му омањи, црни, очи гараве и чисте као год и цело лице. Таква „композиција“ чини, да већ с првог погледа утиче симпатично, што мек глас његов складно допуњује. Но колико те готово очарава таква појава, још те већма мами и везује дух, који се даје са лица тог шчитати и који се, приликом разговарања, неусиљено, природно приказује. А док говори, лице му је у некој тихој вибрацији, која је, без икакве сумње, с предметом разговора у вези. Таквом приликом ти Јовановић гледа или у зеницу или те погледом тек олако пређе, а онај тренутни осмех прелије му часком лице. Ја искрено признајем, да скоро нисам наишао на човека, који ме је већ при првом састанку тако симпатично дирнуо и освојио.

Милан Савић, 1903

Сигурно је једно: Паја Јовановић је један од првих сликара новије српске уметности који је, прераставши завичајне прилике, стекао знања и вештине да се, са тако много успеха огледа скоро искључиво на међународном ликовном бојишту. Академски печат његовог школовања, а то значи владање многим занатским знањима, убедљиво је јасан у његовом тако плодном и дугом стварању. И онда када је требало коначно се определити, јер је наступило време изненадних раскида, он се опрезно одлучио да не

подупре већ јасно формирану европску уметничку авангарду, коју је добрим делом морао познавати из аутопсије. Уместо да постане оснивач српске модерне, он се одлучио да освоји сигурне врхове европског, па разуме се и нашег академизма. Рецимо, правде ради, да је он добро морао да памти са колико је мука и труда постизавао те завидне висине. У свом поштену успињању он је на сваком кораку доказивао свој богати сликарски и цртачки талент, разуме се без ограда стављен у службу академских начела којима је предано служио. И српски портрет и српски жанр и српско историјско сликарство прихватио је он и продужио на свој начин који значи убедљиво напуштање разних провинцијализама, у којима су те гране нашег сликарства тако често биле заробљене. Неспоразум између нас и њега, његове мане накнадно откривене, немогуће је правилно разумети не схвативши сигурне вредности које и данас зраче у његовом сликарству. Био је то уметник који се часно одужио народу из којег је поникао.

Дејан Медаковић, 1968

Сваки сликар, ако хоће да буде велик сликар, мора бити и песник. Није доста умети насликати што тако, да што већма одговара природи; ваља поред тога умети изабрати леп, узвишен мотив слици; у томе, рекао бих, и лежи сва величина једног сликара.

И наш је уметник заиста песничке природе. Са сваке његове слике иоле појетичнија душа прочитаће лепу причу пуну појезије.

То је сасвим природно; јер Паја је још као дете поред цртања страсно заволео наше народне песме и читао их и тада и доцније, кад-год се хтео од рада одморити. И дан дањи, кад хоће, да својом кичицом испише душу на лицу којем свом јунаку, он тражи слични моменат у народним песмама, да види, како је наш дубоки психолог народни, гуслар, тај моменат речима исписао; и Паја у тој прилици, задубљен у песму, заборавља, да је ту песму већ десет пута читао, да је скоро на изуст зна. Наше народне песме засадише у Паји клицу песничку.

Отуда а и што је Паја добар Србин, па свом снагом своје млађане душе љуби свој народ, отуда чини ми се биће, што бира мотиве својим сликама из српске куће, из српског живота, из српских крајева, из српске историје. Ваља само погледати ма коју Пајину слику, па ће се одмах видети, да је то песник сликар замислио, да је то уметник сликар израдио, да је то Србин сликар изабрао.

Мита Живковић, 1891

Попут уметника што су имали срећу да саставе цео један људски век и сликар Павле-Паја Јовановић доживео је многе радости, али и поднео многе „праћке и стреле судбе обесне“. Имао је прилике да спокојан и задовољан прима венце, безрезервне хвале, награде, признања и одличја, да извршава добро плаћене послове и не брине за купце својих дела који су вазда њега тражили а никада он њих. Међутим, нису га мимоишле ни многе пакости, људске и уметничке зависти, злонамерне критике и, што је теже, оне

добронамерне и оправдане. Претурио је преко главе два светска рата и доживео зло да његова држава ратује против његовог народа. Ипак, он није био злопамтило. Напротив, у дубокој јесени живота када се замућени поглед све ређе упира у маглине будућности а све чешће осврће на пређени пут, он је у необјављеној *Аутобиографији*, Мемоарима сликара Радована, забележио следеће: „Живот је диван сан на овом свету, једина му је мана што и сувише брзо пролази“. И, доиста, када се зна да је он свој дуги век поживео радећи посао што га је изабрао и у њему уживао, да оскудицу није упознао, да никада није боловао нити био суочен са тежим искушењима, онда постаје јасно зашто је тако осећао и писао.

Никола Кусовац, 1984

Дело Паје Јовановића носи једно посебно обележје: печат знања и сигурности какву је достигао мали број наших уметника. У томе погледу он се уздигао веома високо и био је управо зато, први од наших уметника који је стекао име у иностранству. Није мала ствар та улога Паје Јовановића који је још осамдесетих година показао да наш народ више није био на уметничком пољу у оном трагичном задоцњењу које му је наметнуло робовање под туђином. Истина, српска уметност у Војводини већ у другој половини XVIII века ухватила је корак с Европом, али скоро нико од оне плејаде уметника није стекао признање пред тим форумом као Паја Јовановић.

Павле Васић, 1959

Свој особени и, код ликовних уметника, врло ретки таленат за композицију и компоновање, Јовановић је, у најсрећнијим околностима, развио до максимума. Али сваки недовољно упућени, познавалац Јовановићеве уметности, под утиском нестручног тумачења и рекламисања, замислиће да је он, нагло и брзо, израстао као сликар и цртач, без мучног и тешког наслуђивања резултата, који није одмах докучив, и полаког и природног успона, који га је довео до мајсторства. Тим необавештеним љубитељима Јовановићевог сликарства, ми упућујемо своју мисао: проучите доловачки иконостас, па ћете видети почетке овог сликара који се, као што смо рекли, систематски и истрајно, борио са цртачким, композиционим и техничким проблемима. Идите у Долово, и видећете неразвијеног сликара Јовановића, у кога ћете се разочарати, али ћете, то је сигурно, уочити његов истрајни пут до великих ликовних исхода.

Стојан Трумић, 1997

И Предић и Јовановић су рано осетили ново доба које наступа. Они су били начисто с тиме, да историја заборавља на оне народе који не остављају за собом никакве дубље трагове о свом културном прегалаштву, и да је настала време за борбу на живот и смрт на културном пољу, на стварању националне науке, књижевности и уметности. И као што су већ пре њих отпочели рад на књижевном пољу Вук, Јован Ст. Поповић, Бранко, Даничић, Змај и други омладински песници, и они су схватили да је и нашем

сликарству пао значајан удео на крепљењу и подизању малаксалог народа у новој борби и да наша ликовна уметност не сме заостати ни корака иза нашег песништва и иза наше науке и књижевности. Са јаком вољом, љубављу и радљивошћу, они су се озбиљно спремали за ту нову борбу којој је главни задатак био да омете невитешког непријатеља на угушивању физичке и духовне аутохтоности српског народа у овим крајевима.

Дака Поповић, 1950

Они сликају не само портрете представницима домаћег грађанства и народне интелигенције, не настављају само традиције српског црквеног иконописа, већ обрађују ликове и призоре из народног живота, из историје или савременог живота. Прве дају да би у народу, потиштен од политичких пораза и од друштвених невоља, подigli понос и веру у себе а потође да би развили самоспознавање и тиме убрзали процес цивилизовања без губитака битних народних одлика.

Они су остали у бразди коју им је школовање повукло; њих није одмаио ни савремени натурализам, са својим развојним, пленеристичким и импресионистичким, огранцима, нити чисто засењавање и заваравање очију, у своје време, нарочито код Немаца у Аустрији, тако омиљене малограђанске декоративности. Њихов реализам „академски“ је утолико што уздржано, умерено води рауна о доживљеној, помоћу науке сазнатој истини, то јест, што он гледа да на сваки начин не повреди законе тако зване друштвене пристојности. Зато ће и њихова црквена иконографија више личити на стилизовану, савремену хроничарску илустрацију но на религиозну мистику, а њихов документовани историзам има много од раскоши својевремене режије. Код једнога ће се наћи више националног заношења а код другога више просветилачке, морализаторске реторике.

Ни Урош Предић ни Паја Јовановић нису могли разбити или прекорачити ограде, облике, моделе и нормe свога времена. Али, у њиховим границама, они су, као природним даровима, пластичном даровитошћу, вредноћом и издржљивошћу, благословени уметници, створили нешто што с њима неће нестати као што њихово дело није умрло са њиховим временом.

Вељко Петровић, 1949

Паја Јовановић

ДЕЛА

1. Рањени Црногорац (Рањени Херцеговац), 1882.
2. Скица Мачевање, 1884.
3. Мачевање, око 1884.
4. Арбанас (У заседи), 1884-86.
5. Студија костима IV, 1885-1890.
6. Кићење невесте, 1886.
7. Мотив из околине Пазина, око 1886.

Борба петлова, 1920-26.

8. Умир крви (Крвна освета), 1889.
9. Скица Сеоба Срба, 1895.
10. Сеоба Срба, 1896.
11. Таковски устанак, 1898.
12. Студија за Проглашење Душановог законика (Крунисање цара Душана), око 1900.
13. Портрет Михајла Пупина, 1903.
14. Портрет др Фрица Шенка, 1906.
15. Портрет вајара Ђорђа Јовановића, 1906-08.
16. Цар Франц Јозеф, 1916.
17. Портрет супруге Муни, 1917.
18. Акт на црвеном огртачу, 1918-20.
19. Распеће Христово, 1919.
20. Скица Борба петлова, 1920.
21. Борба петлова, 1920-26.
22. Парсифал, 1920-26

23. Уметникова супруга Муни, 1925.
24. Освећено Косово [Сликовна грађа] / П. Јовановић. - [Zagreb : Čaklović, 1925]. - 1 репродукција
Фг II 3226
25. Скица за портрет белгијске краљице Јелисавете, 1925.
26. Скица краљице Марије Карађорђевић, 1925-1927.
27. Дама у зеленом, 1926.
28. Краљица Марија Карађорђевић, 1927.

Портрет супруге Муни, 1917.

29. Портре Патријарха Георгија Бранковића, у Патријарашком двору у Срем. Карловцима / Павле Јовановић
У: Српска уметност у Војводини / Вељко Петровић и Милан Кашанин. - Нови Сад : Матица српска, 1927. – Лист [16].
IV 4301
30. Проглашење Душановог законика (Крунисање цара Душана), око 1930.
31. Аутопортрет, око 1930.
32. Портрет дипломате Ђорђа Настасијевића, 1933.
33. Igra handžarima [Slikovna građa] / P. Jovanović. - [S. l. : s. n., 193?]. - 1 dopisnica
Фг II 3292
34. Маћевање [Slikovna građa] / P. Jovanović. - Zagreb : Čaklović, [193?]. - 1 репродукција
Фг II 3232
35. Милутин Миланковић, 1943.
36. Портрет Даринке Смодлаке, 1943.
37. Портрет у оловци Вељка Петровића, 1944.
38. Маршал Тито, 1945.

39. Скица за портрет Маршала Тита, 1947.
40. Крунисање Душаново [Сликовна грађа] / П. Јовановић. - [Загреб : Чакловић, 195?]. - 1 репродукција
Фг II 3171/I
41. Triptihon [Reprodukcije] / Раја Јовановић. - [S. l. : s. n., s. a.]. - 1 omot (3 reprodu.)
Јр III 234
42. Раја Јовановић (1859-1957) [Slikovna građa]. - [Beograd : Narodni muzej, s. a.]. - 1 čestitka
Фг II 3198
43. Сеоба Срба [Фотографије] / П. Јовановић. - Zagreb : Čaklović, [б. г.]. - 1 фотогр.
Фг II 863
44. Устанак на Такову [Фотографија] / П. Јовановић. - Zagreb : Čaklović, [б. г.]. - 1 фотогр.
Фг II 848
45. Икона Архангел Михаило (РОМС CXLVIII-18)

ЛИТЕРАТУРА

46. Паја Јовановић : академски сликар / Мита Живковић.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - Књ. 165, св. 1 (1891), стр. 1-19.
П П 951
47. Слике Паје Јовановића / од Драгутина С. Милутиновића ... - Београд : Парна штампарија Д. Димитријевића, 1893. - 27 стр.
П. о.: Видело
Ас II 25
48. Паја Јовановић у Новом Саду.
У: Застава. - ISSN 1451-2866. - Год. 30, бр. 81 (26. маја 1895.), стр. [2].
П V 63
49. Сеоба Срба под пећким Патријархом Арсенијем III. Чарнојевићем / издавач Петар Николић. - У Загребу : Петар Николић, 1896. - [4] стр.
Дк I 31
50. Нове слике Паје Јовановића.
У: Зора. - ISSN Y000-443X. - Год. 1, бр. 2 (30. маја 1896), стр. 77.
П П 10

51. Сеоба Србаља : велика слика Паје Јовановића / Драг. Ј. Илијћ.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 193, 1 (1898), стр. 169-175.
П II 951
52. Код Паје Јовановића / Милан Савић.
У: Бранково коло. - ISSN 1450-5754. - Ст. 1634-1639.
П III 338,
53. Обнова Саборне цркве новосадске / М. С-ћ.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 232, 4 (1905), стр. 129-132.
П II 951
54. Двије Изложбе / Божо Ловрић.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 85, 256, 4 (1909), стр. 89-91.
П II 951
55. Стипендисте Матице српске / Милан П. Костић.
У: Матица српска. - Нови Сад : Издање Матице српске, 1927. - стр. 617-668.
IV 1260
56. Paја Jovanović' achtzigster Geburtstag / von Eugen Klier. - Wrschatz : Buchdruckerei J. E. Kirchners Witwe, 1938. - 16 str.
П II 116323
57. Dvojica naših velikih slikara pred istim predmetom / Veljko Petrović.
У: Књижевне новине. - ISSN 0023-2416. - God. 1, br. 3 (2. III 1948), str. 3.
П V 537
58. Изложба слика Уроша Предића и Паје Јовановића. - Београд : Уметнички музеј, 1949. - 15 стр., [7] листова са репродукцијама
Км III 756
59. Два значајна српска сликара : поводом изложбе Уроша Предића и Паје Јовановића / Дака Поповић.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 126, 365, 1-2 (1950), стр. 89-95.
П II 951
60. Прилози биографијама наших сликара : из Архива Матице српске : (записници седница од 1826 до 1900 године) / Катарина Амброзић.
У: Зборник Матице српске. Серија друштвених наука. - ISSN 1451-270X. - 6 (1953), стр. 167-187.
П II 805

61. Паја Јовановић / [аутор текста Дејан Медаковић ; фотографије Батрић Петровић, Бранимир Бугарчић]. - Београд : Просвета, 1957. - 15 стр., [14] стр. с таблама (репродукције), [2] листа с таблама (репродукције)
П 433918
62. Паја Јовановић / Раде Предић.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 134, 381, 2 (фебруар 1958), стр. 219-220.
П П 951
63. Чишћење слика Стевана Алексића и Паје Јовановића у Саборној цркви у Новом Саду / Јован Севдић.
У: Грађа за проучавање споменика културе Војводине. - ISSN 0434-300X. - Књ. 2 (1958), стр. 245-250.
П III 1565
64. Паја Јовановић / Павле Васић.
У: Рад војвођанских музеја. - ISSN 0550-2209. - 8 (1959 [шт. 1961]), стр. 147-157.
П III 1143
65. Паја Јовановић / [студија о Паји Јовановићу Дејан Медаковић ; каталог радова Паје Јовановића Никола Мамузић]. - Вршац : Народни музеј, 1959. - 75 стр.
Дм III 591
66. Паја Јовановић о својој слици Проглашење Душановог Законика / Петар Стевчић.
У: Летопис Матице српске. - ISSN 0025-5939. - 135, 383, 3 (март 1959), стр. 278-284.
П П 951
67. Povodom izložbe Paје Jovanovića u Galeriji Matice srpske / Bogdanka Roznanović.
У: Polја. - ISSN 0032-3578. - God. 6, br. 44 (feb. 1960), стр. 14.
П III 1114
68. Павле-Паја Јовановић. - Београд : [б. и.], 1961. - Стр. 10, [6] стр. са репродукцијама
П.о.: Глас; 252, књ. 1., Одељење за ликовну и музичку уметност Српске академије наука и уметности.
III 99755
69. Ђорђе Крстић / [опрема и редакција каталога Владимир Поповић ; фотографије Јелица Продановић и Братислав Лукић]. - Опово : Дом културе "Олга Петров" : Народни музеј, 1966. - [21] стр.
Ук III 1935

70. Паја Јовановић / Дејан Медаковић.
У: Српски сликари XVIII-XX века / Дејан Медаковић. - Нови Сад : Матица српска, 1968. - Стр. 337-349.
III 29041
71. Паја Јовановић / [организатори изложбе Народну музеј у Крагујевцу [и] Народни музеј у Београду ; уредник каталога Милован Живковић]. - Крагујевац : Народни музеј, 1973. - [30], [18] стр. с таблама
Ук III 605
72. Сlike Паје Јовановића у цркви св. Николе у Сремским Карловцима / Никола Кусовац.
У: Грађа за проучавање споменика културе Војводине. - ISSN 0434-300X. - Књ. 6/7 (1976), стр. 313-318, 2 стр. с таблама.
II III 1565

Сеоба Срба, 1896.

73. Paја Jovanović / [predgovor Nikola Kusovac]. - [Beograd : Galerija "Moša Pijade"], 1976. - [4] str.
Ук II 6722
74. Паја Јовановић / [аутор изложбе Никола Кусовац]. - Београд : Народни музеј, 1979. - 48 стр., [28] стр. с таблама илустрација
Ба II 2195
75. Сlike и цртежи Паје Јовановића / [изложбу организовали Галерија Матице српске и Народни музеј у Београду ; каталог Никола Кусовац]. - Нови Сад : Галерија Матице српске, 1984. - 24 стр., [26] стр. с таблама (репродукције)
III 400757
76. Paја Jovanović / [autori izložbe Nikola Kusovac, Veselin Ladić]. - [Beograd : Gradski muzej, 1984. - 1 presavijen list ([6] str.)
Ук III 5670

77. Паја Јовановић / [аутор каталога и изложбе] Славица Стаменковић. - [1. изд.]. - Београд : Музеј града, 1988. - 16 стр., [22] стр. с таблама илустрација
Ук Ш 3821
78. The roles of Jovan Skerlić, Stevan Mokranjac, and Paја Jovanović in Serbian cultural history / Jelena Milojković-Djurić. - [S. l. : s. n.], 1988. - Listovi: 688-701
Р. о.: Slavic Review; vol. 47, no. 4, 1988
Ш 294502
79. Историјат обнова Саборне цркве у Новом Саду : (1851-1853. и 1902-1905) / Донка Станчић.
У: Зборник Матице српске за ликовне уметности. - ISSN 0352-6844. - 25 (1989), стр. 211-234, [6] стр. с таблама.
П Ш 1880
80. "Сеоба Срба" Паје Јовановића / [Жарко Димић].
У: Крбови. - ISSN 0353-6351. - Год. 5, бр. 21 (1990), стр. 8.
П Ш 16676
81. Рестаурација двеју слика Паје Јовановића из Саборног храма Светог Николе у Вршцу / Милош Стевчић.
У: Грађа за проучавање споменика културе Војводине. - ISSN 0434-300X. - бр. 16 (1990), стр. 113-117.
П Ш 1565
82. Три прилога о животу и делу Паје Јовановића / Драган Трифуновић. - Београд : Народни музеј, 1990. - Стр. 41-79, 4 листа с фотогр.
Сепарат.
Ш 410492
83. Паја Јовановић : (1859-1957) / Миодраг Јовановић.
У: 100 најзнаменитијих Срба / [приређивач Звонимир Костић. - [1. изд.]. - Београд : Принцип ; Нови Сад : Ш-Јупублик, 1993. - Стр. 395-398.
Ш 409165
84. Akt u delu Paје Jovanovića / [text Snežana Lazić]. - Vršac : Narodni muzej : Bijenale mladih, 1994. - [32] str.
Ук Ш 5290
85. Извори о имену и пореклу једне слике Паје Јовановић / Драгутин Тошић.
У: Годишњак града Београда. - ISSN 0436-1105. - Књ. 42 (1995), стр. 103-122.
П Ш 739

86. Павле-Паја Јовановић / [аутор Никола Кусовац]. - [Београд : Народни музеј, 1997. - 1 пресавитак ([16] стр.)
Ук II 8015
87. Сликарско дело Паје Јовановића / Стојан Трумић.
У: Есеји о војвођанским сликарима и други есеји / Стојан Трумић.
- Панчево : Заједница књижевника Панчева, 1997. - Стр. 52-59.
II 442011
88. Павле-Паја Јовановић / [аутор Никола Кусовац]. - [Београд : Народни музеј, 1998. - 1 пресавитак ([12] стр.)
Ук II 8014
89. Како је постала слика Сеоба Срба од Паје Јовановића / Ненад М. Симић. - [Б. м. : б. и., б. г.]. - Стр. 3-7
П.о.: "Гласник"- Српске православне цркве
IV 1474
90. Paја Jovanović : master painter in America, the dean of Serbian academic realism : (1859-1957) / George Vid Tomashevich.
U: Portraits of Serbian achievers / George Vid Tomashevich. - Toronto : Serbian Literary Company, 2000. - Str. 81-90.
III 294443
91. Галерија Матице српске / [приредили Лепосава Шелмић, Емица Милошевић, Драгојла Живанов, Милена Врбашки, Сузана Вуксановић Солеша, Јован Тепавчевић, Добрила Јерков, Борислав Радановић ; превод на енглески Зоран Пауновић]. - Нови Сад : Галерија Матице српске, 2001. - 699 стр.
Пр 2275
92. Паја Јовановић / Мита Живковић, Милан Савић. - Београд : Свентовид ; Бијело Поље : Пегаз, 2002. - 47 стр.
I 44941
93. Паја Јовановић / Никола Кусовац.
У: Вршац лепа варош / приредили Весна Златичанин, Милан Орлић. - Панчево : Mali Nemo, 2002. - Стр. 153-166.
II 455308
94. Минхенска школа и српско сликарство / Јован Секулић ; [превод на немачки Ивана Арсенијевић]. - [1. изд.]. - Београд : Републички завод за заштиту споменика културе, 2002. - 135 стр.
III 438414
95. Паја и Милутин / Милутин Тасић.
У: Српски великани уметности / Милутин Тасић. - Београд : Bookland, 2003. - Стр. 75-83.
III 435450

96. Живи комад српске културне историје : други век "Сеобе Србаља"
Паје Јовановића / Зорица Милосављевић.
У: Дневник. - ISSN 0350-7556. - Год. 63, бр. 20919 (8. мај 2005),
стр. 13.
П V 510
97. Паја Јовановић : 1859-1957 / Миодраг Јовановић.
У: Алманах. - ISSN 1450-6165. - 2006/2007, стр. 145-148.
П II 1978

ФАКСИМИЛИ И ФОТОГРАФИЈЕ

1. Паја Јовановић као дечак
2. Паја Јовановић 1864.
3. Паја Јовановић као гимназијалац
4. Писмо Паје Јовановића о својим студијама упућено
Књижевном одбору Матице српске из Беча, 2. јуна 1881.
(РОМС 19.823)
5. Портрет Паје Јовановић, рад сликара Р. Слободе 1882.
6. Стилски салон Луј XV који се налазио у атељеу Паје
Јовановића у Бечу
7. Поштанска марка са репродукцијом дела *Кићење невесте* Паје
Јовановића
8. Захвала на стипендији упућена Матици српској, писана у
Вршцу, 24/12. фебруар 1883. године (РОМС 19.872)
9. Писмо Паје Јовановића упућено др Тихомиру Остојићу, у
којем му се захваљује на послатој књизи, Беч, 25. јул 1910.
(РОМС 5.477)
10. Писмо Паје Јовановића с питањем око израде краљеве слике
упућено др Тихомиру Остојићу, Беч, 1910. (РОМС 5.479)
11. Писмо Паје Јовановића послато др Марку Малетину, Беч, 1927
(РОМС 26.692)
12. Писмо Матице српске упућено Паји Јовановићу и Урошу
Предићу, писано у Новом Саду, 30. јуна 1946. (РОМС 17.335)

ПАЈА ЈОВАНОВИЋ
1859 - 1957

Издавач
Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

Уредник
Миро Вуксановић

Аутори Каталога
Силвија Чамбер и Оливера Михајловић

Припрема
Оливера Михајловић

Умножавање
Јасна Малиновић

Повез
Милорад Родић

Тираж
50 примерака